

*Old
Observatory*

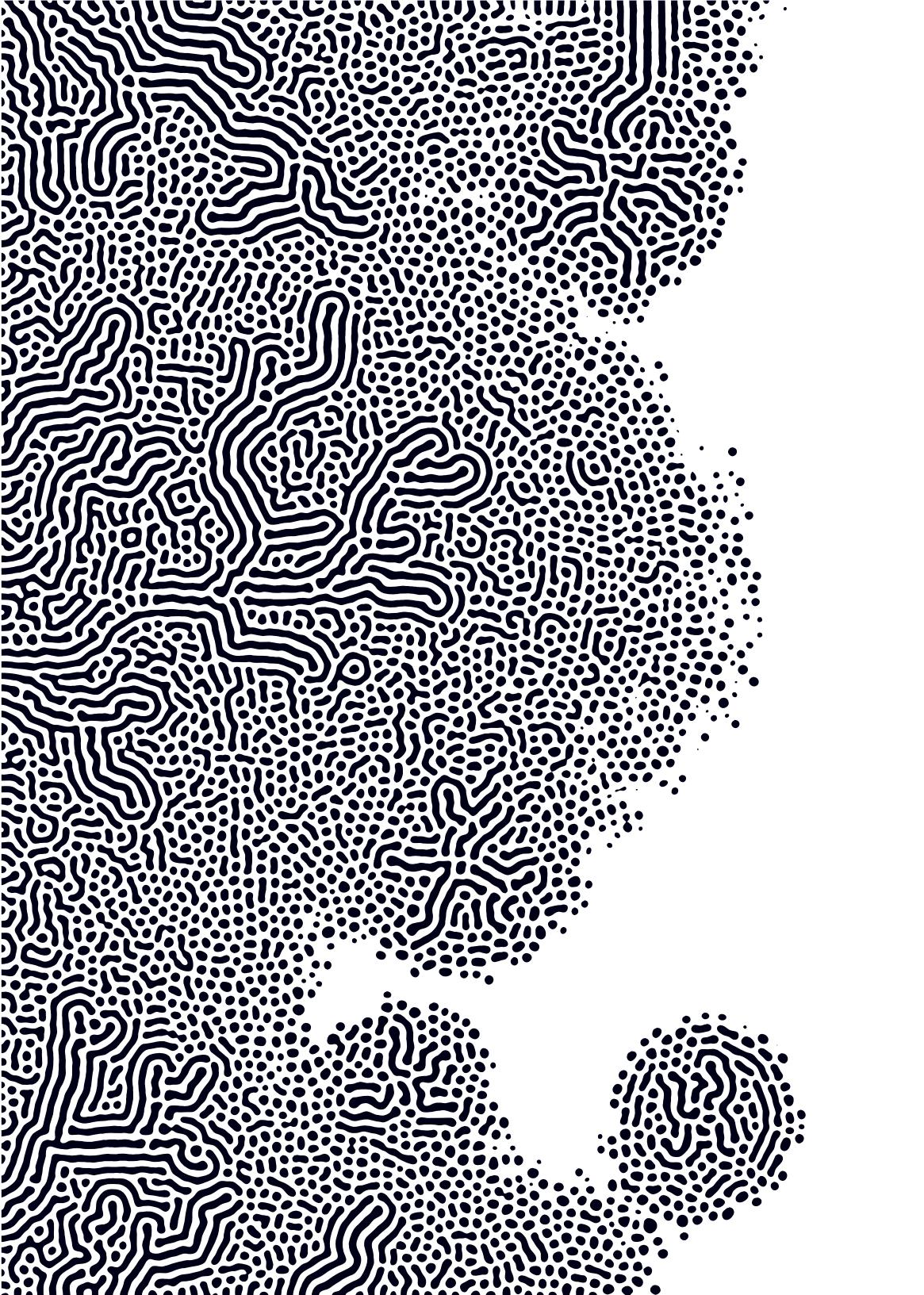
Est. 1633

LEIDEN,
THE NETHERLANDS

MORE PLANETS

Exhibition:
**How do we imagine
our planet?**

Old Observatory Leiden
1 July – 23 December 2022

MORE · THAN · PLANET

We live in a world in which 75% of the planet's land surface is experiencing measurable human pressure. The way people imagine the planet has a substantial impact on the environment itself. Our environmental imagination is constructed by a number of underlying concepts, value systems, visual cultures and technologies used for portraying the Earth's environment. However, these technologies are neither neutral nor societally inclusive. To overcome that, the transdisciplinary artworks and methods showcased in the More-than-Planet exhibition open up a discussion on how technologies and art-driven innovation can help to reduce pressure on the environment.

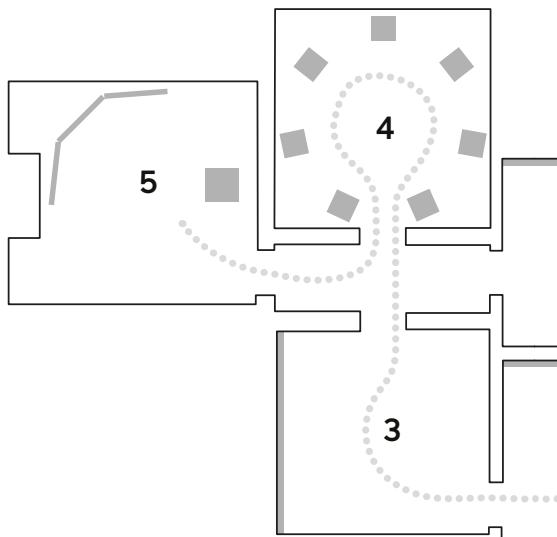
We leven op een planeet waarop 75% van het landoppervlak zucht onder aantoonbare menselijke druk. De manier waarop mensen zich de aarde voorstellen heeft een grote impact op de omgeving en het milieu. Ons voorstellingsvermogen wordt gevoed door aannames, waardesystemen, visuele culturen en technologieën waarmee we over het milieu en de aarde nadenken. Deze aannames en technologieën zijn echter niet neutraal of maatschappelijk inclusief. Om een alternatief te bieden toont de expositie More-than-Planet een vijftal transdisciplinaire werken. Zij openen het gesprek over de manier waarop technologie en door kunst gedreven innovatie de druk op onze leefomgeving kan verminderen.

What to expect

Welcome to More-than-Planet, an exploration of the impact of humanity on our planet. In this exhibition you will see five artworks. The connective tissue between the different artworks is that they comment on how our experiences and preconceptions change how we look at our planet.

Our planet is too big for an individual to experience physically in its entirety, so we use technology and culture to shape our mental image of Planet Earth. This image can vary greatly from person to person. A simple example is that one person might associate the Middle-East with oil, while another might think of falafel.

This exhibition is very different from the others we have previously shown at the Old Observatory. Your experience will depend not only on the artworks in the space, but also on your own participation. On this page, we have outlined a suggested route alongside questions that will help you explore the themes of the exhibition. We invite you to take your time, think, ask questions, and discuss with your fellow visitors. Enjoy!

Explore the exhibition

1. Perspective

What do we lose (and gain) when we use technology to view Earth?

2. Conflict

Where do the images of Earth originate from?

3. Justice

How can data be used as a force for good?

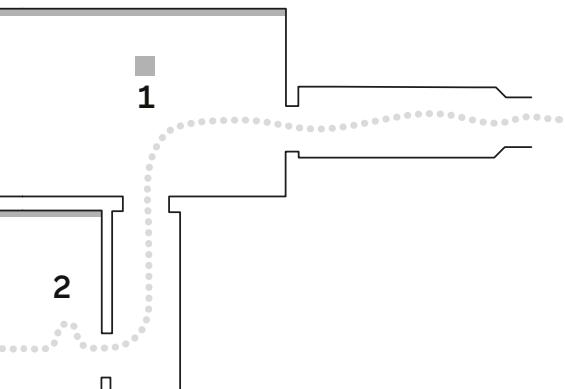
4. Concern

How can we explain climate change?

5. Exploration

How do we understand what we can't experience?

Wat je kan verwachten

Welkom bij More-than-Planet, een verkennung van de impact van de mensheid op onze planeet. In deze tentoonstelling zie je vijf audiovisuele kunstwerken. Wat deze werken gemeen hebben is dat ze commentaar geven op hoe onze ervaringen en vooroordeelen bepalen hoe we naar onze planeet kijken.

Onze planeet is voor een mens te groot om in zijn geheel fysiek te ervaren, dus gebruiken we technologie en cultuur om een mentaal beeld van de Aarde te vormen. Dit beeld kan van persoon tot persoon sterk verschillen. Een eenvoudig voorbeeld is dat de ene persoon het Midden-Oosten associeert met olie, terwijl een ander eerder aan falafel denkt.

Ontdek de tentoonstelling

1. Perspectief

Wat raken we kwijt (of krijgen we erbij) als we technologie gebruiken om naar de Aarde te kijken?

2. Conflict

Waar komen de foto's van de Aarde vandaan?

3. Rechtvaardigheid

Hoe kan data gebruikt worden voor de goede zaak?

4. Zorgen

Hoe maken we klimaatverandering zichtbaar?

5. Verkenning

Hoe kunnen we begrijpen wat we niet kunnen ervaren?

Deze tentoonstelling is heel anders dan de andere die we eerder in de Oude Sterrewacht hebben getoond. Bij deze tentoonstelling draait het niet alleen om de kunstwerken, maar ook om de vragen die je zelf stelt. Op deze pagina hebben we een route uitgestippeld met vragen die kunnen helpen om de thema's van de tentoonstelling te verkennen. We nodigen je uit om de tijd te nemen, na te denken, vragen te stellen en te discussiëren met uw medebezoekers. Veel plezier!

Hoe verbeelden we onze planeet?

Inleiding door curator Miha Turšič

We leven op een planeet waarop 75% van het landoppervlak zucht onder aantoonbare menselijke druk¹. De manier waarop mensen zich de aarde voorstellen heeft een grote impact op de omgeving en het milieu. Onze beeldvorming wordt gevoed door aannames, waardesystemen, visuele culturen en technologieën waarmee we over het milieu en de aarde nadelen. Deze aannames en technologieën zijn echter niet neutraal of maatschappelijk inclusief.

Onze ideeën zijn niet alleen de uitkomst van - of het gebrek aan - gevestigde kennis: ze zijn ook gerelateerd aan macht. Als een gevolg hiervan zijn verschillende planetaire percepties vaak met elkaar in strijd.² Om een alternatief te bieden toont de expositie More-than-Planet een vijftal transdisciplinaire werken. Zij openen het gesprek over de manier waarop technologie en door kunst gedreven innovatie de druk op onze leefomgeving kan verminderen.

Westerse concepten over het milieu transformeerden van *imperiale* en *koloniale* geschiedenis naar *modern globalisme* en hedendaagse geopolitiek van het aardse en *planetaire*.³ Deze ontwikkelingen leidden tot het ontstaan van de dominante aardwetenschappen – en de kritische beoordeling hiervan door wetenschapsfilosofie, technologie-studies en ecologische geesteswetenschappen. Hierdoor ontstonden ook meer sociaal-

inclusieve ecologische concepten.

Een vorm van ecologie waarin de maatschappij ook een plek krijgt, kijkt naar verborgen machtsstructuren⁴, waarbij niet-menselijke entiteiten verstrengeld raken met menselijke infrastructuur-projecten⁵, waarbij een fragiele dikke laag van de aarde kritisch wordt getransformeerd door het leven⁶, of het kijkt naar heel rommelige verstrengelingen—zoals in meer-dan-menselijke studies. Dit is een heel andere aanpak dan de exclusief wetenschappelijke visie waar de mens uit de vergelijking wordt gehaald of waarbij het wordt geneutraliseerd met algemene termen als het *Anthropos*.

Omdat het van belang is welke planeet en welk ecologisch concept wordt verbeeld (en welke niet), stelt deze tentoonstelling, het aansluitende symposium en het driejarige project More-than-Planet zichzelf ten doel om te onderzoeken hoe *materialisatie* kan bijdragen aan meer sociaal-inclusieve ecologische beeldvorming. Met *materialisatie*⁸ wordt hierbij gedoeld op de studie of hoe feiten en waarden onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, en welke culturele en sociale regels daar bovenop gebouwd kunnen worden.⁹

Voor burgers is het meer dan ooit van belang om na te denken over klimaatproblematiek. Vooral vanwege de dominantie van de wetenschap, en de belangen van bedrijven en overheden. Zij krijgen nogal eens

voorrang boven de zorgen van burgers en hun behoefte aan planetaire zorg. Door verschillende ecologische concepten te tonen, hoopt deze expositie de toegankelijkheid van ecologische kennis uit te breiden en zo een gunstige verandering voor de aarde in gang te zetten.

Naast de ecologische concepten zijn er iconische beelden van de aarde die bijdroegen aan het moderne begrip van de planeet als een geheel: *Earthrise*¹⁰, *Blue Marble*¹¹ en *Pale Blue Dot*¹² verbeeldden de aarde als alles-wat-we-hebben, maar nog steeds op een heel algemene manier. Hier tegenover onderzoeken media studies en kunstenaars het planetaire milieu als een *interface*¹³, een parametrisch toekomst-landschap¹⁴, een verticale publieke ruimte¹⁵, klimatologisch geweld en racisme¹⁶ of visuele vormen van beleid maken.¹⁷

Zulke voorbeelden overwinnen het concept van de aarde als een neutraal en gesystematiseerd object van wetenschappelijke observatie. Tegelijkertijd werpen zulke kunstwerken een licht op de technologie en datasets waarop de aarde als planetair concept is gebaseerd. Ze laten ook de manier zijn waarop kunstenaars - in creatieve en op zorgzame wijze - dezelfde methoden gebruiken als kunstenaars, maar dat ze beter zijn om onderwerpen aan te kaarten die burgers aan het hart gaan, vooral wat betreft de verscheidenheid aan sociale en ecologische problemen.

1. Venter, O., Sanderson, E., Magrach, A. et al. *Sixteen years of change in the global terrestrial human footprint and implications for biodiversity conservation*. Nat Commun 7, 12558 (2016).
2. Latour, B., and Weibel, P., *Critical Zones – The Science and Politics of Landing on Earth*. Cambridge, Mass: MIT Press, 2020
3. Likavčan, Lukáš. *Introduction to Comparative Planetology*. Strelka Institute Press, 2019.
4. Bureau d'Etudes, *Atlas of agendas – mapping the power, mapping the commons*, 2015.
5. Tsing, A.L., Deger J., Saxena A.K., Zhou, F., *Feral Atlas: The More-Than-Human Anthropocene*, Stanford University Press, 2020).
6. Guinard, M., Latour, B., Lin, P., and e-flux journal editors, *Editorial: You and I Don't Live on the Same Planet*, e-flux, Issue #114, December 2020
7. Jaque, A., Verzier, M.O., Pietrojasti, L., *More-than-Human*, Het Nieuwe Instituut, 2020.
8. Law, J., *Matter-ing, Or How Might STS Contribute?*, published by the Centre for Science Studies, Lancaster University, UK
9. Haraway, Donna (1991), ‘*Situated Knowledges: the Science Question in Feminism and the Privilege of Partial Perspective*’, pages 183-201 in Donna Haraway (ed.), *Simians, Cyborgs and Women: the Reinvention of Nature*, London: Free Association Books.
10. NASA, 1968
11. NASA, 1972
12. NSA, 1990
13. Terravision by ART+COM, 1994
14. Brain, Tega. (2018). *The Environment Is Not A System. A Peer-Reviewed Journal About Research Refusal*.
15. Parks, Lisa. *Cultures in Orbit: Satellites and the Televisual*. 1 ed. Duke University Press, 2005.
16. Cloud Studies, *Forensic Architecture*, 2020
17. Oceans in Transformation, *Territorial Agency*, 2020

How do we imagine our planet?

Introduction by curator Miha Turšič

We live in a world in which 75% of the planet's land surface is experiencing measurable human pressure.¹ The way we imagine our Earth has a substantial impact on the environment. We construct these imaginaries with a number of underlying concepts, value systems, visual cultures and technologies to portray the Earth's environment. However, these technologies are neither neutral nor socially inclusive.

Our ideas are not only the result – or lack – of established knowledge: they are also related to power. The consequence is a variety of planetary perceptions often at war with each other.² To offer an alternative, the More-than-Planet exhibition shows a number of five transdisciplinary works. They open up the conversation in which technology and art-driven innovation can reduce the pressure on the environment.

Western concepts of the environment historically transitioned from *imperial* and *colonial* histories toward the *modern globalism* and contemporary geopolitics of the *terrestrial* and *planetary*.³ These developments fostered the emergence of today's dominant *Earth systems science* – and its critical assessment by the philosophy of science, science technology studies and environmental humanities provided an opportunity for more socially inclusive environmental concepts to surface.

Socially sensitive environmental studies look at hidden power structures⁴, non-human entities becoming tangled up with human infrastructure projects⁵, a fragile thick layer of Earth critically transformed by life⁶, or just very messy entanglements that resist systematisation—like in more-than-human studies. This is a very different approach from the exclusively scientific view which takes the human out of the equation or neutralises it with generalised terms like the *Anthropos*.

Since it matters which planet or environmental concept is portrayed (and which one is not), the More-than-Planet exhibition, symposium and three-year project aims to research how *mattering* can contribute to socially more inclusive environmental imaginaries. *Mattering*⁸ stands here as a study of how making facts and values is inevitably intertwined, and what cultural and societal arrangements can be built on top of that.⁹

As citizens, we need to be sensitive to environmental problems more than we have ever been. Especially since the dominance of science, and the matters of interest from industry and governments, tends to be prioritised over the citizen's concerns and need for planetary care. Understanding the diversity of such drivers behind environmental concepts contributes to better accessibility of transdisciplinary environmental knowledge and provides agency to us all as actors of change.

In parallel with environmental concepts, iconic images of Earth contributed to a modern understanding of a planet as a whole: *Earthrise*¹⁰, *Blue Marble*¹¹, and *Pale Blue Dot*¹², all depicted Earth as all-we-have, but still in a very generalised way. On the other side, media studies and artists also explore the planetary environment as an *interface*¹³, a *parametric future landscape*¹⁴, a *vertical public space*¹⁵, *environmental violence and racism*¹⁶ or *visual policymaking imaginaries*.¹⁷

Such examples overcame the concept of the Earth as a neutral and systemised object of scientific observation. At the same time, such works of art shed light on technologies and data infrastructures underlying the mediation of an Earth as a planetary concept. They also demonstrate the ways in which artists – in creative and concerned ways – use the same tools as scientists, yet are better at identifying matters closer to citizens, especially those in a variety of social and environmental problems.

1. Venter, O., Sanderson, E., Magrach, A. et al. *Sixteen years of change in the global terrestrial human footprint and implications for biodiversity conservation*. Nat Commun 7, 12558 (2016).
2. Latour, B., and Weibel, P., *Critical Zones – The Science and Politics of Landing on Earth*. Cambridge, Mass: MIT Press, 2020
3. Likavčan, Lukáš. *Introduction to Comparative Planetology*. Strelka Institute Press, 2019.
4. Bureau d'Etudes, *Atlas of agendas – mapping the power, mapping the commons*, 2015.
5. Tsing, A.L., Deger J., Saxena A.K., Zhou, F., *Feral Atlas: The More-Than-Human Anthropocene*, Stanford University Press, 2020).
6. Guinard, M., Latour, B., Lin, P., and e-flux journal editors, *Editorial: You and I Don't Live on the Same Planet*, e-flux, Issue #114, December 2020
7. Jaque, A., Verzier, M.O., Pietrojasti, L., *More-than-Human*, Het Nieuwe Instituut, 2020.
8. Law, J., *Matter-ing, Or How Might STS Contribute?*, published by the Centre for Science Studies, Lancaster University, UK
9. Haraway, Donna (1991), ‘*Situated Knowledges: the Science Question in Feminism and the Privilege of Partial Perspective*’, pages 183-201 in Donna Haraway (ed.), *Simians, Cyborgs and Women: the Reinvention of Nature*, London: Free Association Books.
10. NASA, 1968
11. NASA, 1972
12. NSA, 1990
13. Terravision by ART+COM, 1994
14. Brain, Tega. (2018). *The Environment Is Not A System. A Peer-Reviewed Journal About Research Refusal*.
15. Parks, Lisa. *Cultures in Orbit: Satellites and the Televisual*. 1 ed. Duke University Press, 2005.
16. Cloud Studies, *Forensic Architecture*, 2020
17. Oceans in Transformation, *Territorial Agency*, 2020

Asunder

Tega Brain, Julian Oliver, and Bengt Sjölén

Asunder responds to a growing interest in the application of Artificial Intelligence to critical environmental challenges. This work takes up the challenge by creating a fictional ‘environmental manager’ that proposes and simulates future alterations to the planet to keep it safely within planetary boundaries, with what are often completely unacceptable or absurd results. In order to realize this work, the team combined state-of-the-art climate and environmental simulation technology, a 144 CPU supercomputer and Machine Learning image-making techniques.

Asunder questions assumptions of computational neutrality, our increasingly desperate reach for techno-solutionist fixes to planetary challenges, and the broader ideological framing of the environment as a system.

Asunder reageert op de groeiende interesse om Kunstmatige Intelligentie in te zetten bij de aanpak van milieuproblematiek. Asunder neemt deze handschoen op met een fictieve ‘milieu manager’ die voorstellen doet en simulaties maakt voor toekomstige aanpassingen die de planeet binnen zijn eigen grenzen moet zien te houden. Het resultaat leidt vaak tot compleet onacceptabele en absurde resultaten. Om dit werk te realiseren, gebruikte het team state-of-the-art klimaat- en milieu-simulatiertechnologie, een 144 CPU supercomputer, Machine Learning en beeldbewerking-technieken.

Asunder bevraagt onze aannames over de neutraliteit van technologie, de groeiende en wanhopige inzet van technologie om planetaire problemen op te lossen en de ideologische kaders van het milieu als een systeem.

Asunder: Tega Brain, Julian Oliver, and Bengt Sjölén.

Commissioned by the MAK for the VIENNA BIENNALE 2019.

A Space War Monument

Dani Ploeger

The perception of the Gulf War (1990-91) has been dominated by images of advanced military technologies, using Global Positioning System (GPS) and laser technology. That's why the Gulf War has also been called 'The First Space War.' On the other hand, the ground offensive of Operation Desert Storm in the Kuwaiti desert also had decidedly low-tech aspects. Notably, armoured bulldozers and mine plows were deployed by the U.S. military to bury alive an unknown number of Iraqi soldiers. After the War, GPS technology was made widely available for civilian use and bulldozers for the construction industry were the first machines equipped with this technology. Thus, the contemporary GPS-enabled bulldozer can be seen as a civilian symbiosis of two prominent Gulf War technologies.

Onze beeldvorming van de Golfoorlog (1990-91) wordt gedomineerd door beelden van geavanceerde militaire technologie, waarbij Global Positioning System (GPS) en lasertechnologie werd ingezet. De Golfoorlog wordt daarom ook wel 'De Eerste Ruimte Oorlog' genoemd. Tegelijkertijd had het grondoffensief in Operation Desert Storm in de woestijnen van Kuwait veel low-tech aspecten. Opmerkelijk waren de gepantserde bulldozers en mijnenvegers die door militairen van de Verenigde Staten werden ingezet om een onbekend aantal Irakese soldaten levend te begraven. Na de oorlog is de GPS software toegankelijk gemaakt voor burgers. Een van de eerste implementaties van deze technologie was voor bulldozers op bouwplaatsen. Zodoende kan de hedendaagse, GPS gestuurde bulldozer worden gezien als de civiele symbiose van twee prominente technologieën van de Golfoorlog.

A Space War Monument is a project by Dani Ploeger, commissioned by The Kuwait National Pavilion 'SPACE WARS' at the 17th International Architecture Exhibition of la Biennale di Venezia, on the occasion of the 30th anniversary of the end of the Gulf War.

Curatorial team: Asael Al-Saeed, Aseel Al-Yaqoub, Saphiya Abu Al-Maati, Yousef Awaad

Bulldozing: DCS International

Videography: Dani Ploeger, Jochem Weststrate, Atxurdin Olaciregui Gonzato

Text: Dani Ploeger

Translations: Ahmad Hasan, Rawan Hourani

Voice over: Seifeldin Yassen

Music: Ross Bugden

Project coordination: Eva Langerak

If toxic air is a monument to slavery, how do we take it down?

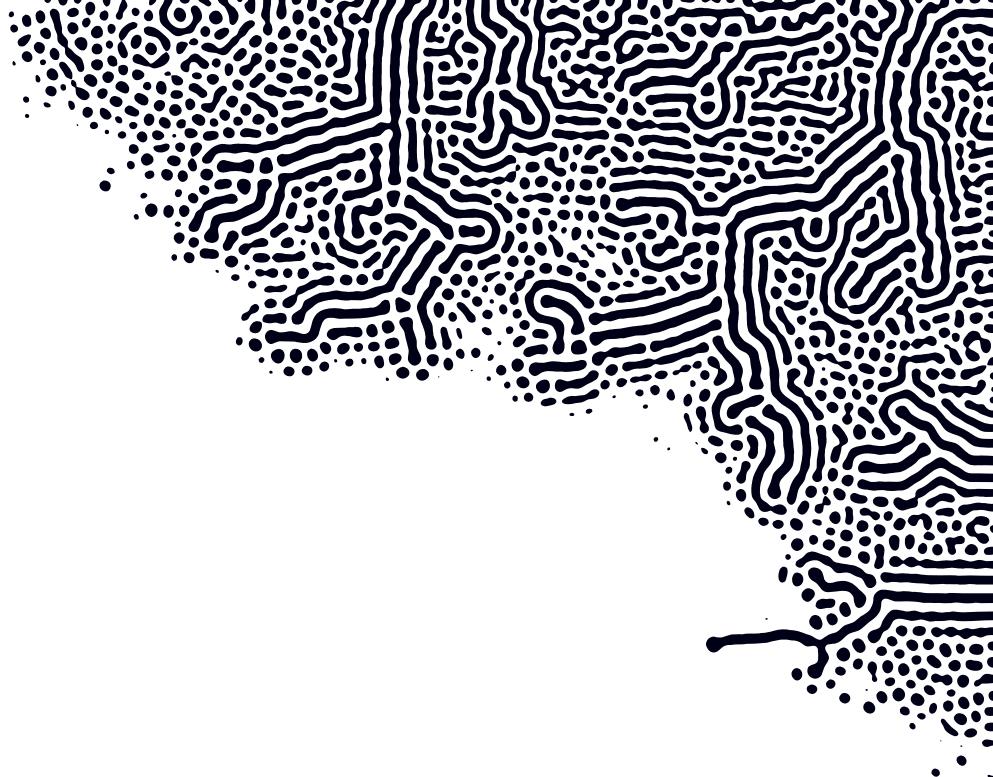
Forensic Architecture

Around the world, monuments to slave masters declare defiant allegiance to white supremacy. State authorities are finally bowing to longstanding activist demands to ‘take ‘em down’. Yet as the monuments recede from vision, the structural legacy of settler colonialism and slavery remains intact. In the US state of Louisiana, along 137 kilometres of the Mississippi River between Baton Rouge and New Orleans, lies a region once called ‘Plantation Country’, now known as the ‘Petrochemical Corridor’. Over 200 (and counting) industrial plants occupy the fallow footprints of formerly slave-powered sugarcane plantations.

Today, in the shadow of those plants, neighboring communities – mostly historic ‘freetowns’ inhabited by the descendants of people enslaved on those same grounds – breathe some of the most toxic air in the US. As industry poisons their air, it crushes the remains of their ancestors. Across the ruined mosaic of plantations, hundreds of Black cemeteries face desecration by frenzied development.

Verspreid over de wereld worden monumenten van voormalige slavendrijvers uit het koloniale verleden neergehaald of bekritiseerd. De autoriteiten doen eindelijk tegemoetkomingen naar de oproep van activisten om deze monumenten weg te halen. Terwijl de monumenten langzaam uit de publieke ruimte verdwijnen, blijft het structurele nalatenschap van het koloniale slavernijverleden intact. In de staat Louisiana in de Verenigde Staten ligt langs de oever van de Mississippi, tussen Baton Rouge en New Orleans, een regio die ooit ‘Plantation Country’ genoemd werd.

Tegenwoordig heet deze regio ‘Petrochemical Corridor’. Meer dan 200 industriële complexen liggen op het braakliggende terrein van de plantages waarop tot slaaf gemaakte mensen aan het werk werden gesteld. Vandaag de dag worden de voormalige plantages bewoond door de nakomelingen van de tot slaaf gemaakte mensen, in gemeenschappen die historisch ‘freetowns’ worden genoemd. Ze ademen de giftigste lucht in van het land. Terwijl de industrie hun lucht vervult, verpulvert hij ook de stoffelijke overschotten van hun voorouders. Honderden begraafplaatsen van mensen met een slavernijverleden worden ontheiligd door razende industriële ontwikkeling.

Forensic Architecture team:

Imani Jacqueline Brown, Samaneh Moafi, Eyal Weizman, Sarah Nankivell, Dimitra Andritsou, Olukoye Akinkugbe, Omar Ferwati, Ariel Caine, Kishan San, Nicholas Masterton, Robert Trafford, Nour Abuzaid, Elizabeth Breiner, Sanjana Varghese, Ayana Enomoto-Hurst, Ana Lopez Sanchez-Vegazo, Caterina Selva, Jacob Bertilsson.

Collaborators: Sharon Lavigne, August Gomez, Milton Cayette, Chasity White, Salvador Navarro-Martinez, Sam Blair, Ludovico Palmeri, Milo Daemgen, Bao Ngo, Bryan C. Lee, Jr., Paavo Hanninen, Jeremy Blum, Julie Dermansky, Tammie Mills, Alahna Moore, Don Hunter, D. Ryan Gray, Mary N. Mitchell, Devin Ngetich, RISE St. James, The Center for Constitutional Rights, The Descendants Project, Earthworks, Healthy Gulf, The Louisiana Bucket Brigade, The Louisiana Museum of African American History, Loyola Human Rights Advocacy Project, the Midlo Center at the University of New Orleans, One Drop Pictures, LLC, The Whitney Plantation Museum

Sensible Zone

Territorial Agency

Earth is alive. All life is sensible: it senses and regulates the Earth. Sensible Zone is a proposition by Territorial Agency to focus our efforts to face climate chaos by interacting with the most sensitive component of the Earth, where ocean meets land, and where technology is weighing onto the complex processes of life planetary regulation.

Greenhouse gases disrupt the balance in the Earth system. More than 90% of the excess of energy stored in the Earth system is accumulated in the ocean. Even if we were to meet the minimum targets of the Paris Agreement of maintaining global warming within 2° Celsius, there would still be a surplus of energy locked-in the Earth system that would lead sea levels to surge towards six meters, affecting more than 1.5 billion people.

De aarde leeft. Al het leven is ‘verstandig’: het reguleert de aarde. Met Sensible Zone stelt Territorial Agency voor om onze aandacht te richten op klimaatchaos, door de interactie aan te gaan met het meest gevoelige gedeelte van de aarde: daar waar oceaan en land elkaar ontmoeten, en waar technologie haar steentje bijdraagt aan de complexe processen van planetaire regulatie.

Door de toenemende hoeveelheid broeikasgassen in de atmosfeer raakt de aarde uit balans. Meer dan 90% van de overtollige planetaire energie ligt opgeslagen in de oceaan. Zelfs als we de minimumdoelstellingen halen van het Klimaatakkoord van Parijs om de opwarming van de aarde binnen 2° Celsius te houden, dan zou er nog steeds een energie-overschot zijn, waardoor de zeespiegel met zes meter zou stijgen. Dit zou gevolgen hebben voor de 1,5 miljard mensen die aan de kust leven.

Sensible Zone is a research project by Territorial Agency. It is an offshoot of Oceans in Transformation, a multi-year project commissioned by TBA21–Academy, that was by the European Commission.

Photons of Mars

Minna Långström

Photons of Mars is a meditative installation in which micro and macro interconnections through image optics are explored. The installation is a 17 minute version of Långström's documentary *The Other Side of Mars* (2019). The focus is on spatial representation and people's movements without dialogue or voice-over. A model of the existing Martian rock 'Jake Matijevic' opposes the projection in a glass vitrine. The installation invites you to just be present in these places, rather than steering the attention to a specific narrative.

Photons of Mars is een meditatieve installatie waarin op micro- en macroniveau onderlinge verbindingen worden onderzocht met beeldtechnologie. De installatie is een 17 minuten durende versie van Långströms documentaire *The Other Side of Mars* (2019). De focus ligt op de ruimtelijke representatie van menselijke bewegingen, zonder dialoog of voice-over. Een model van de bestaande Mars-steen 'Jake Matijevic' is tentoongesteld tegenover de projectie. De installatie nodigt uit om simpelweg aanwezig te zijn in de ruimte, zonder dat de aandacht wordt gestuurd door een specifiek narratief.

Concept, filming and editing:

Minna Långström

Producer: Liisa Karpo, napaflims Ltd

Cinematography: Päivi Kettunen FSC

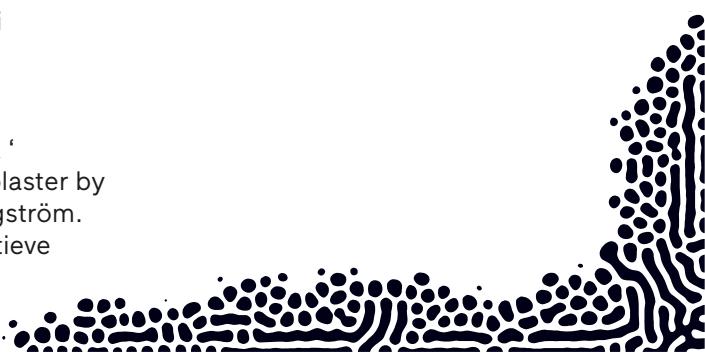
2nd Unit Camera: Minna Långström

Sound design: Pertti Venetjoki

Music: Mira Calix

Video format: 4K Uhd

The model of the Martian rock 'Jake Matijevic' is sculpted in plaster by Vadim Zaitsev and Minna Långström.
Photons of Mars is een meditatieve

Colophon

Curator: Miha Turšič (Waag)

Production: Jens Rasmussen & Sunke Puell (Waag), Aoife Taylor & Pedro Russo (Leiden Observatory)

Communication:

Tonya Sudiono (Waag),
Geethu Paulose & Meghie Rodrigues
(Leiden Observatory)

Graphic design:

Bouwe van der Molen (Waag)
Lobular font © Ariel Martín Pérez

Old Observatory Coordination:
Naor Scheinowitz (Leiden Observatory)

Student Coordinator:
Carmen Turner (Leiden Observatory)

Project manager: Albana Shala (Waag)

Technical partner

& Content management:
BeamSystems

Printing: De Bink B.V.
CopyCopy Leiden

Setup supported by: Fiction Factory

Chair design: Paola Zanchetta

Acknowledgment: Sanne van Gammeren, Erik Duel, Werkgroep Leidse Sterrewacht, L.A.D. 'F. Kaiser', Hortus Botanicus, Law Faculty Leiden, KOG Service Desk, Old Observatory Reception.

The exhibition is built mostly from reused materials.

This exhibition is presented in the framework of the More-than-Planet project, which is co-funded by the Creative Europe programme of the European Union, and the Old Observatory Leiden. Some of the works are presented as part of the STARTS Prize 2021-23 project funded by European Union's Horizon 2020 research and innovation programme under grant agreement No 956603.

*Old
Observatory*

Est. 1633

LEIDEN,
THE NETHERLANDS

European
Commission

S+T+ARTS
PRIZE

Co-funded by the
Creative Europe programme
of the European Union.

European
City of Science
Leiden2022